

تخت استالف؛

دستفروشان از کم رنگ شدن بازار محصولات زراعتی نگرانی دارند

شماری از دستفروشان میوه تازه ولسوالی استالف ولایت کابل از کم رنگ شدن فروشات زراعتی این ولسوالی نگرانی دارند. آنان می گویند با آن که در گذشته، میوه های این ولسوالی در محوطه تخت استالف نسبت به هر جای دیگر به قیمت مناسب و فروش زیاد عرضه می شد، اما از چند ماه به این سو کاروبارشان با رکود مواجه شده است. به گفته دستفروشان ولسوالی استالف، بیش از ۵۰ درصد در کاروبار آن ها کاهش به میان آمده است...

حاتم بخشی طالبان؛

برنامه پاکستان برای واردات زغال سنگ افغانستان فاش شد

۳

لویه جرگه طالبان؛ چگونه و برای چه؟

۴

سیک ها می روند، ما می مانیم و می شرمیم

سیک ها و هندوها بعد از سال ها دسته و پنجه نرم کردن با خون و خشونت، افغانستان را به گونه دست جمعی ترک می کنند. این لحظه ها هم برای سیک ها و هندوها حساس و غم انگیز است که وطن شان را ترک می کنند و هم برای افغانستان غم انگیز است که گلی از باغ های سوخته و متنوعش را از دست می دهد.

۴

کمیسیون حقوق بشر افغانستان:

طالبان افرادی را در ولسوالی بلخاب تیرباران کرده اند

بر اساس مدارک، شواهد و گزارش ها، گروه طالبان غیرنظامیان را در ولسوالی بلخاب تیرباران کرده و خانه های تعدادی را به آتش کشیده اند. بر بنیاد این اعلامیه، طالبان تسلیم شده گان را به قتل رسانده و اماکن غیرنظامی را به بیابان و مردم را مجبور به کوچ اجباری کرده اند. این کمیسیون در اعلامیه خود از قطع خطوط تلفن و مسدود بودن راه های مواصلاتی ولسوالی بلخاب نیز خبر داده است. این کمیسیون از نهادهای کمک رسان خواسته است که با راه اندازی برنامه های امداد رسانی، در این شرایط سخت و فاجعه بار، دست شهروندان غیرنظامی و آسیب دیده بلخاب را بگیرند.

به کشتار غیرنظامیان در ولایت های پنجشیر، بغلان و ولسوالی بلخاب ولایت سرپل کرده است.

بین المللی از سوی گروه طالبان در ولسوالی بلخاب ولایت سرپل را تکه تکه کرده است. کمیسیون مستقل حقوق بشر روز سه شنبه، ۷ سرطان، با صدور اعلامیه ای، طالبان را متهم

کابل: کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان که از سوی طالبان لغو شده است، با نشر اعلامیه ای، نقض حقوق بشردوستانه بین المللی از سوی گروه طالبان در ولسوالی بلخاب ولایت سرپل را تکه تکه کرده است. کمیسیون مستقل حقوق بشر روز سه شنبه، ۷ سرطان، با صدور اعلامیه ای، طالبان را متهم

آمر امنیت فرماندهی امنیه طالبان در غزنی، حکم برکناری اش را نپذیرفت

۸ صبح، غزنی: منابع محلی در شهر غزنی می گویند که عبدالله موحّد، آمر امنیت فرماندهی امنیه طالبان در این ولایت، حکم برکناری اش را نپذیرفته است.

یک منبع روز سه شنبه، ۷ سرطان، به روزنامه ۸ صبح می گوید که از صدور حکم برکناری موحّد یک هفته سپری شده است، اما او همچنان به وظیفه اش ادامه داده و این حکم را نپذیرفته است.

به گفته منبع، نصرت الله خادم، رئیس پیشین تنظیم ترانسپورت زمینی ولایت کابل، به حیث آمر امنیت فرماندهی امنیه طالبان در غزنی از سوی این گروه گماشته شده است. منبع می افزاید که آمر امنیت جدید طالبان از پنج روز به این سو در شهر غزنی به سر می برد، اما هنوز موفق نشده است کارش را آغاز کند.

گفتنی است که در این اواخر درگیری های میان گروهی طالبان در شماری از ولایت ها افزایش یافته است.

این ترمز از دستور رهبری طالبان در حالی صورت می گیرد که این گروه از چهار روز به این سو به دلیل ترمز مولوی مهدی، فرمانده هزاره تبار این گروه در ولسوالی بلخاب سرپل از برگشت به کابل، به این ولسوالی حمله نظامی کرده است که تاکنون درگیری های پراکنده جریان دارد.

هماطرزی در شعر نو افغانستان

۶

هدف و ماموریت دشوار شورای علمای طالبان

۷

ادامه نشست طالبان با بزرگان پنجشیر برای جلوگیری از تحركات جبهه مقاومت

احتمالا نیروهای خود را از داخل مساجد، مکاتب و خانه های غیرنظامیان در قریه ها،

۸ صبح، پنجشیر: منابع محلی در ولایت پنجشیر می گویند که گفت و گو ها میان طالبان و بزرگان قومی پنجشیر وارد دومین روزش شده است.

منابع روز سه شنبه، ۷ سرطان، در صحبت با روزنامه ۸ صبح، هدف از این گفت و گو ها را جلوگیری از تحركات نیروهای جبهه مقاومت ملی در پنجشیر عنوان می کنند.

به گفته منابع، این گفت و گو ها از دیروز به این سو با حضور نماینده گان وزارت های داخله و دفاع طالبان و شماری از بزرگان قومی پنجشیر در دفتر والی این گروه ادامه دارد. بر بنیاد گفته های منابع، با این توافق، طالبان

بیرون کنند. منابع تصریح می کنند که این کار در صورتی اتفاق خواهد افتاد که مردم تعهد دهند که نیروهای جبهه مقاومت را در روستاهای شان راه ندهند.

به گفته منابع، طالبان گفته اند که اگر نیروهای جبهه مقاومت از هر قریه ای عملیاتی را انجام دهد، تمام اعضای آن قریه مسوول خواهند بود.

به گفته منابع، بیشتر کسانی که در این جلسه اشتراک دارند، به زور احضار شده اند. هنوز طالبان و جبهه مقاومت به گونه رسمی در این مورد اظهار نظری نکرده اند.

نشست ملاهای طالبان؛ چرا به قرارداد اجتماعی باور ندارند؟

در این روزها سخن از برگزاری نشست فرمایشی از ملاهای طالبان است که قرار است در کابل گرد آیند و با صحنه گذاشتن بر تصمیم‌های رهبری این گروه، گویا به اعمال آن مشروعیت ببخشند. این کار نوعی شبیه‌سازی لویه‌جرگه پیشنهادی حامد کرزی با «مرچ و مصالح» ملایی است. پرسش اساسی در این مبحث چرایی غیاب مفهوم قرارداد اجتماعی است که در دنیای امروز پایه مشروعیت نظام‌ها دانسته می‌شود. پیش از به میان آمدن مفهوم قرارداد اجتماعی، پاپ و دستگاه کلیسا در اروپای سده‌های میانه، خود را نماینده خدا در روی زمین می‌دانستند و پادشاهان از طریق تئانی با کلیسا یا باج‌دهی به رهبران آن، برای حاکمیت خود مشروعیت می‌خریدند. بحران‌ها و فجایعی که نادانی کشیشان درباره منافع عمومی در پی آورد، دانشمندان و فلاسفه را واداشت تا راه معقول پایه‌گذاری نظامی مشروع و قابل قبول را جست‌وجو کنند. محصول این تلاش‌های نظری، پیدایش تیوری فربه و گران‌سنگی به نام قرارداد اجتماعی بود که پس از رنسانس، به دست توماس هابز، جان لاک، ژان ژاک روسو و دیگران شاخ‌وبرگ گسترده‌ای پیدا کرد و معیاری جهان‌شمول برای مشروعیت نظام‌ها شد.

بر اساس نظریه قرارداد اجتماعی، فرد به‌مثابه واحد اساسی در اجتماع، از مساوات مطلق و حقوق یکسان با بقیه برخوردار است و فلسفه پیدایش دولت نظم و نسق بخشیدن به روابط افراد و جلوگیری از تعدی و دست‌درازی پاره‌ای از آنان به حریم پاره‌ای دیگر است. در واقع، افراد بخشی از حق خود را به دولت واگذار می‌کنند تا به نمایندگی از آنان در پی تأمین منافع عمومی برآید. به عبارت دیگر، دولت وکیل مردم است که صلاحیت خود را از موکل می‌گیرد، و تا زمانی حق اعمال حاکمیت دارد که از سوی موکل برکنار نشده باشد. در این نظریه قلمرو عمومی از قلمرو خصوصی تفکیک می‌شود و اداره قلمرو عمومی وابسته به توافق همه‌گانی است که برآیند آن قانون است. نظام برآمده از قرارداد اجتماعی هم مردمی است، هم قانونی و هم عادلانه، زیرا در انحصار یک فرد یا گروه خاص نیست، بلکه در خدمت منافع عمومی است، و از این رو از هیچ باد و بارانی گزند نمی‌یابد. شماری از دانشمندان معاصر نظریه قرارداد اجتماعی را با تجربه صدر اسلام، به‌ویژه قرارداد مدینه که میان پیامبر اسلام و شهروندان آن‌جا امضا شد، مقایسه کرده و آن را با مقاصد شریعت سازگار یافته‌اند. شماری از آنان به این نتیجه رسیده‌اند که کلمه خلیفه، در ترمینالوژی سیاسی مسلمانان، به معنای جانشینی از سوی مردم است، نه از سوی خدا؛ یعنی حکومت وکیل مردم است، نه دارای صلاحیتی مستقل از آنان.

ساختار نظام طالبان اما نشان می‌دهد که آنان پاپ‌های کاتولیک در قرون وسطا را الگوی خود می‌دانند و با نادیده گرفتن مردم در فرایند حکومت‌داری، به بازتولید نسخه خاص خود از نظام کلیسایی کمر بسته‌اند. نشست ملاهای این گروه، تقلیدی از تجمع اسقف‌ها و کاردینال‌های کاتولیک در سده‌های میانه است که هم ناآگاهی‌شان از فلسفه‌های سیاسی مدرن و هم بی‌باوری‌شان به جایگاه مردم را نشان می‌دهد. کسانی که در خدمت این ساختار کلیسایی قرار می‌گیرند، در حذف مردم و لگدمال ساختن حق آنان در تعیین سرنوشت‌شان سهم می‌گیرند. این عمل به‌مثابه کودتای کلیسا بر ضد مردم و تغییر نقش آنان از موکل به رعایای سرکوب شده و فرمان‌بر است که جامعه را در زمینه حکومت‌داری به قرون وسطا باز می‌گرداند.

خبرنگاران افغان در تبعید: از چشم نهادهای حامی خبرنگاران و کشورهای مدافع حقوق بشر افتاده‌ایم

۸ صبح، کابل: شماری از خبرنگاران افغان در پاکستان، در نشستی از بی‌توجهی نهادهای حامی خبرنگاران و کشورهای مدافع حقوق بشر به شدت انتقاد کرده‌اند.

این خبرنگاران روز دوشنبه، ۶ سرطان، در نشستی در اسلام‌آباد، پایتخت پاکستان، گفته‌اند که در شرایط روحی و روانی نامناسب به سر می‌برند و از سوی نهادهای حامی خبرنگاران و کشورهای مدافع حقوق بشر فراموش شده‌اند.

در همین حال، آنان در بیانیه‌ای اعتراضی، تأکید کرده‌اند: «فصل آزادی بیان و رسانه دموکراتیک و آزاد در افغانستان بسته شده و رسانه‌ها در دام افراطیت افتاده‌اند.»

اعضای خبرنگاران در تبعید می‌گویند که مجبور شده‌اند کشور را به دلیل تهدیدها، ترک کنند.

خبرنگاران در تبعید در بیانیه‌ای مشترک خاطر نشان کرده‌اند: «ما جمعی از خبرنگاران از ماه‌ها بدین سو در کشور همسایه پاکستان در وضعیت رقت‌بار با مشکلات عدیده‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کنیم؛ اما متأسفانه هیچ

کشور و سازمان بین‌المللی به صدای ما پاسخ نداده است.»

در همین حال، آنان بار دیگر از نهادهای حامی خبرنگاران و کشورهای مدافع حقوق خبرنگاران و حقوق بشر و زنان خواسته‌اند که به صدای‌شان پاسخ بدهند.

خبرنگاران در تبعید همچنان از نهادهای جهانی خواسته‌اند که برای رهایی خبرنگاران در بند طالبان دست به کار شوند و با اغماض و چشم‌پوشی، از عملکرد ضد آزادی بیان و رسانه‌هراسی طالبان نگذرند.

بر بنیاد اعلامیه خبرنگاران در تبعید، نهادهای حامی رسانه‌ها برخورد دوگانه با جامعه خبرنگاری افغانستان کرده‌اند.

با این حال، آنان از کمیساری عالی سازمان ملل در امور پناهنده‌گان در پاکستان خواسته‌اند که به پرونده مهاجرتی ایشار آسیب‌پذیر و خبرنگاران اولویت بدهند.

فرماندهان طالبان اوزبیک‌تبار از ترس بازداشت و کمین طالبان پشتون‌تبار در حبس خانگی به سر می‌برند

۸ صبح، فاریاب: طالبان اجازه سفر به حج را به فرمانده توفان، یکی از فرماندهان اوزبیک‌تبار این گروه در فاریاب، ندادند.

منابع محلی روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که اداره استخبارات و وزارت دفاع طالبان از یک ماه بدین سو تمامی تحرکات فرماندهان اوزبیک‌تبار فاریاب را نظارت می‌کنند. منابع می‌افزایند که مخدوم عالم ربانی، قاری صلاح‌الدین ایوبی و قوماندان توفان به خاطر

ترس از بازداشت و کمین گروه طالبان در حبس خانگی به سر می‌برند.

اختلافات درونی میان فرماندهان غیرپشتون و پشتون‌تبار طالبان طی دو ماه گذشته در شمال کشور افزایش یافته است. طالبان هفته گذشته با هزاران جنگ‌جو عملیاتی برای سرکوب مولوی مهدی مجاهد، تنها فرمانده هزاره‌تبار این گروه را از زمین و هوا در ولسوالی بلخاب ولایت سرپل راه‌اندازه کردند.

وزیر خارجه آلمان طالبان آزادی مردم افغانستان به‌ویژه زنان و دختران را ربوده‌اند

۸ صبح، کابل: وزیر امور خارجه آلمان در دیدار با شماری از شهروندان افغانستان مقیم آن کشور، می‌گوید که طالبان آزادی افغان‌ها، به‌ویژه آزادی زنان و دختران را ربوده‌اند.

او افزوده است که کشورش در کنار مردم افغانستان ایستاده است و در شرایط سخت از آنان حمایت می‌کند.

گفتنی است که پس از قدرت‌گیری طالبان در افغانستان، آزادی مردم به‌ویژه زنان و دختران به‌شدت محدود شده است؛ طوری که آنان حتا از رفتن به مکتب محروم شده‌اند.

نشست گفته است که طالبان آزادی مردم افغانستان، به‌ویژه آزادی زنان و دختران را ربوده‌اند.

وزارت امور خارجه آلمان روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، با نشر خبرنامه‌ای از نشست وزیر خارجه این کشور با شماری از شهروندان افغانستان که پس از سقوط کابل به آلمان انتقال داده شده‌اند، خبر داده است.

آنالنا بائربوک، وزیر خارجه آلمان در این

طالبان در زابل جنگ‌افزارهای نهادهای امنیتی پیشین را می‌فروشند

۸ صبح، زابل: منابع محلی در زابل می‌گویند که خریدوفروش جنگ‌افزار در این ولایت افزایش یافته است.

یک منبع معتبر محلی در ولایت زابل روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، می‌گوید که فرماندهان طالبان جنگ‌افزارهای نهادهای امنیتی پیشین را در بازارهای خریدوفروش سلاح در این ولایت به فروش می‌رسانند.

گفته می‌شود اکثر سلاح‌هایی که در زابل به‌گونه پنهانی از سوی فرماندهان طالبان فروخته می‌شود، از راه قاچاق به پاکستان انتقال می‌یابد.

امریکا ۵۵ میلیون دالر برای زلزله‌زده‌گان اخیر کشور اعلام کمک کرد

۸ صبح، کابل: امریکا اعلام کرده است که ۵۵ میلیون دالر برای زلزله‌زده‌گان اخیر در افغانستان کمک می‌کند.

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه امریکا، روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، با نشر توییتی گفته است که کشورش ۵۵ میلیون دالر برای آسیب‌دیده‌گان زلزله اخیر در افغانستان کمک خواهد کرد.

او افزوده است: «حمایت ما از مردم افغانستان در همکاری با USAID و شرکا در این زمان دشوار حیاتی است.»

این در حالی است که شب گذشته چین در ادامه کمک‌هایش به زلزله‌زده‌گان در پکتیکا و خوست، دومین محموله کمکی به ارزش هشت میلیون دالر را به افغانستان فرستاد.

گفتنی است که فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ روز گذشته، ۶ سرطان، گفته بود که براساس برآوردهای تازه، دست‌کم ۲۰۰ هزار نفر از زلزله اخیر در جنوب‌شرق افغانستان متأثر شده‌اند که ۴۰ درصد آن‌ها کودک هستند.

مردی در فاریاب همسرش را کشت

۸ صبح، فاریاب: منابع در شهر میمنه، مرکز ولایت فاریاب، می‌گویند که یک مرد پس از مشاجره لفظی همسرش را کشته است.

منابع روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که این حادثه عصر امروز در گذر تکی‌خانه شهر میمنه اتفاق افتاده است.

به گفته منابع، این خانم ۳۰ سال داشته و پس از مشاجره لفظی توسط شوهرش خفه شده است.

گفتنی است که خشونت‌های خانواده‌گی هرازگاهی در مناطق مختلف کشور از زنان قربانی می‌گیرد.

برنامه پاکستان برای واردات زغال سنگ افغانستان فاش شد

۸ صبح، کابل

همه‌گانی شدن جزئیات صادرات زغال سنگ افغانستان به پاکستان، با موجی از واکنش‌ها در کشور روبه‌رو شده است. حکومت شهباز شریف روز دوشنبه اعلام کرد که با واردات ارزان زغال سنگ از افغانستان و استفاده از آن در انرژی فسیلی، این کشور ۲.۲ میلیارد دلار صرفه‌جویی می‌کند. شریف دستور داد که روند واردات زغال سنگ از افغانستان تسریع یابد و پول آن نیز با کلداری پاکستانی پرداخت شود. طالبان پس از بروز واکنش‌ها و پی بردن به عواقب کارشان، امضای هر نوع قرارداد زغال سنگ با پاکستان را انکار کردند. سران این گروه به زبردستان‌شان دستور دادند که قیمت هر تن زغال سنگ را در گمرک‌ها هم‌زمان با وضع ۳۰ درصدی محصول گمرکی آن، از ۹۰ دلار به ۲۰۰ دلار افزایش دهند. این در حالی است که ارزش یک تن زغال سنگ آسیا در بازارهای جهانی به بیش از ۴۰۰ دلار می‌رسد. به این ترتیب، زغال سنگ افغانستان با کمتر از یک چهارم قیمت از سوی طالبان و توسط شرکت‌هایی نزدیک به رهبران این گروه، به پاکستان فروخته می‌شد. آگاهان مسایل اقتصادی این تجارت را به نفع پاکستان و طالبان می‌دانند. آنان می‌گویند که چنین اقدام سبب تراج منابع طبیعی می‌شود و با ورود کلداری به بازارهای کشور، تجارت افغانستان نیز تنها به بازارهای پاکستان محدود خواهد شد. گفتنی است که براساس آمارها،

ماهانه حدود ۵۰۰ هزار تن زغال سنگ کشور با قیمت اندک به پاکستان می‌رود. شهباز شریف، نخست‌وزیر پاکستان، روز دوشنبه، ۶ سرطان، در جریان یک نشست، با اتکا بر آمارهایی که مقام‌های حکومتش با وی شریک کرده بودند، میزان صرفه‌جویی در لایحه واردات زغال سنگ از افغانستان را ۲.۲ میلیارد دلار اعلام کرد. او برای تولید برق ارزان با استفاده از سوخت‌های فسیلی، به وزارت تجارت آن کشور دستور داد تا زغال سنگ مرغوب را با کلداری پاکستانی (روپیه) از افغانستان وارد کند. رسانه‌های پاکستانی این اقدام را تلاش برای تولید برق ارزان در آن کشور خوانده‌اند. به گفته دفتر نخست‌وزیری پاکستان، این اقدام نه تنها برق ارزان تولید می‌کند، بلکه به صرفه‌جویی در ارز گران‌بهای خارجی پاکستان کمک می‌کند. این کشور هم‌چنان کمپته‌ای را به ریاست خواجه آصف، وزیر دفاع پاکستان، به منظور تسریع روند واردات زغال سنگ ایجاد می‌کند تا انتقال زغال سنگ از افغانستان تسهیل یابد. قرار است براساس دستور شهباز شریف، وزارت راه آهن پاکستان همه اقدامات لازم را برای اطمینان از تحویل سریع زغال سنگ وارداتی به نیروگاه‌های تولید برق انجام دهد. این اقدام نخست‌وزیر پاکستان موجی از واکنش‌ها را در افغانستان به دنبال داشت. بیشتر شهروندان پس از پی بردن به ارزش زغال سنگ در بازارهای جهانی، بر فروش آن از سوی طالبان به پاکستان، انتقاد کردند.

حاضر نصف آن را از افغانستان به دست می‌آورد. به گفته وی، این روند واردات پس از تسلط دوباره طالبان، با پیروی از مدل بارتر (جنس‌به‌جنس) انجام می‌شود و با کلداری پاکستانی صورت می‌گیرد. این آگاه مسایل اقتصادی تصریح کرد که روند کنونی تجارت سراسر به نفع پاکستان و طالبان است، اما سرانجام به تراج منابع ملی می‌انجامد. او گفت که گروه طالبان با فروش پیهم زغال سنگ، بودجه مورد نیازش را تأمین و پاکستان نیز زغال سنگ مورد نیاز خود را به حدود نصف قیمتی که پیش از این می‌پرداخت، وارد می‌کند.

در کنار این موارد، به باور آقای شکیب، تأکید پاکستان بر واردات زغال سنگ با استفاده از کلداری نیز منافع زیادی برای این کشور دارد. به گفته او، پاکستان از چندین سال به این سو با کاهش ذخایر ارزی مواجه است و اکنون ذخایر آن کشور بسیار کاهش یافته است. آقای شکیب افزود که با توجه به همین مورد، پاکستان نمی‌تواند زغال سنگ و سایر مواد مورد ضرورتش را به ارز جهانی و به‌گونه نقد خریداری کند و تلاش دارد آن را از بازارهای افغانستان تهیه کند. به این ترتیب پاکستان از فشار تأمین ارز عمده جهانی، به‌ویژه دلار و یورو، برای تسویه معاملات تجاری خود می‌کاهد.

میراحمد شکیب گفت که پاکستان در کنار به دست آوردن این منافع، منابع افغانستان را در نبود یک نظام ملی و مسوول، تراج می‌کند. هم‌چنان به باور او، این کشور با پرداخت کلداری به افغانستان، برای افزایش واردات افغانستان از پاکستان زمینه‌سازی می‌کند؛ زیرا به باور آقای شکیب، افغانستان نیز با کمبود شدید ارز مواجه شده و طالبان با به دست آوردن کلداری پاکستانی از رهگذر صادرات زغال سنگ، آن را برای تسویه معاملات بازرگانی خود با پاکستان، استفاده می‌کند. ای در حالی است که به گفته آقای شکیب، افغانستان از این پول تنها در واردات از پاکستان استفاده می‌تواند؛ زیرا دیگر کشورها با کلداری دادوستد نمی‌کنند.

گفتنی است که پیش از این، گزارش‌های زیادی از قاچاق و فروش ارزان زغال سنگ به پاکستان نشر شد. با این حال، طالبان همواره این گزارش‌ها را نادیده گرفتند. پیش از این، منابع به روزنامه ۸ صبح گفته بودند که قراردادهای استخراج زغال سنگ در رژیم طالبان شفاف نیست. به گفته آنان، طالبان قرارداد زغال سنگ شمال کشور را به شرکت‌های مربوط به افراد خودشان داده‌اند و آن را بسیار ارزان به پاکستان می‌فروشد.

کاربران شبکه‌های اجتماعی طالبان را «دست‌نشانده دولت پاکستان» خواندند و تصریح کردند که به همین دلیل، آن کشور به‌گونه آزاد منابع طبیعی را به قیمت ارزان از افغانستان تهیه می‌کند. براساس معلومات، ارزش هر تن زغال سنگ کشورهای آسیایی در بازارهای جهانی به بیش از ۴۰۰ دلار می‌رسد. این در حالی است که پاکستان زغال سنگ افغانستان را به کمتر از یک چهارم قیمت (۹۰ دلار) خریداری می‌کند. براساس آمارها، ماهانه حدود ۵۰۰ هزار تن زغال سنگ افغانستان به پاکستان می‌رود.

در همین حال، طالبان در واکنش عجولانه به تصمیم نخست‌وزیر پاکستان، گفته‌اند که آنان هیچ‌گونه قراردادی با شرکت پاکستان یا دولت پاکستان ندارند. به گفته اعضای طالبان، این گروه قرارداد زغال سنگ را تنها با شرکت‌های داخلی امضا کرده است. افزون بر این، وزارت مالیه طالبان روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، با نشر خبرنامه‌ای نوشته است که براساس فیصله رهبری این وزارت، قیمت صادرات هر تن زغال سنگ در گمرکات کشور، از ۹۰ دلار به ۲۰۰ دلار امریکایی افزایش یافته است. این وزارت افزوده است که بنا بر افزایش قیمت زغال سنگ در بازارهای جهانی، براساس قانون گمرکات افغانستان و طرزالعمل قیمت‌گذاری، آنان بر افزایش قیمت زغال سنگ توافق کرده‌اند و این تصمیم پس از همان روز قابل تطبیق است. هم‌چنان ۳۰ درصد محصول گمرکی نیز بر صادرات زغال سنگ وضع شده است. با این حال، این رقم حتی کمتر از نصف قیمت اصلی زغال سنگ کشورهای آسیایی در بازارهای جهانی است.

هم‌زمان با این، آگاهان اقتصادی از عواقب ناگوار برنامه‌های دولت پاکستان هشدار می‌دهند. میراحمد شکیب، آگاه اقتصادی و بانک‌داری، روز سه‌شنبه، ۷ سرطان، به روزنامه ۸ صبح گفت که پاکستان پس از جنگ اوکراین و افزایش قیمت انرژی در جهان، با مشکل روبه‌رو شده است و قیمت نفت نیز در آن کشور افزایش یافته است. او افزود که پاکستان ۸۵ درصد زغال سنگ مورد نیازش را از بیرون کشور، به‌ویژه آفریقای جنوبی وارد می‌کند که در حال

تخت استالف؛

دست‌فروشان از کم‌رنگ شدن بازار محصولات زراعتی نگرانی دارند

۸ صبح، پروان

شماری از دست‌فروشان میوه تازه ولسوالی استالف ولایت کابل از کم‌رنگ شدن فروشات زراعتی این ولسوالی نگرانی دارند. آنان می‌گویند با آن‌که در گذشته‌ها، میوه‌های این ولسوالی در محوطه تخت استالف نسبت به هر جای دیگر به قیمت مناسب و فروش زیاد عرضه می‌شد، اما از چند ماه به این سو کاروبارشان با رکود مواجه شده است. به گفته دست‌فروشان ولسوالی استالف، بیش از ۵۰ درصد در کاروبار آن‌ها کاهش به میان آمده است. دست‌فروشان میوه‌تازه اضافه می‌کنند که هرچند حضور بازدیدکننده‌گان از تخت استالف افزایش یافته است، اما آنان توان خرید محصولات زراعتی را ندارند. آنان، دلیل کاهش فروشات محصولات زراعتی در این مکان تاریخی و تفریحی را مشکلات بد اقتصادی شهروندان عنوان می‌کنند. از سویی هم، شماری از بازدیدکننده‌گان تخت استالف، بر حفظ مکان‌های تاریخی و تفریحی تأکید دارند.

ولسوالی استالف در شمال‌غرب کابل با طبیعت زیبایی که دارد، از گذشته‌ها تاکنون یکی از مقصدهای تفریحی شهروندان کشور بوده است. این ولسوالی در داشتن صنعت سفالگری بسیار مشهور است. همچنان میوه‌های تازه از جمله آلوبالو، گیلاس، سیب، انجیر و برخی میوه‌های دیگر، از فراورده‌های زراعتی این ولسوالی است. باشندگان استالف، بیشتر فراورده‌هایشان در تخت استالف، یکی از مکان‌های تاریخی این ولسوالی، به نمایش می‌گذارند و به فروش می‌رسانند. این فراورده‌ها که از گذشته‌ها تاکنون از شهرت خاصی برخوردار است، اما بازار آن‌ها از چند ماه به این سو با رکود روبه‌رو شده است.

ویس‌الدین، باشنده استالف ولایت کابل و یکی از دست‌فروشان این ولسوالی است. او از سال‌ها به این سو در محوطه تخت استالف میوه تازه به فروش می‌رساند. ویس‌الدین در صحبت با روزنامه ۸ صبح از کم‌رنگ شدن خرید و فروش محصولات زراعتی این ولسوالی نگرانی کرده و می‌گوید که در حال حاضر کاروبارش ۵۰ درصد با رکود مواجه شده است. وی می‌افزاید که در سال‌های گذشته تنها روزهای جمعه شش تا هفت هزار افغانی عاید داشته، اما در حال حاضر این رقم به یک هزار تا یک هزار و ۵۰۰ افغانی کاهش یافته است. می‌گوید: «کاروبار ما خراب است. امسال محصولاتمان را نیم قیمت به فروش می‌رسانیم، با آن هم کسی خریداری نمی‌کند. در سال‌های پیش تنها روز جمعه شش تا هفت هزار فایده برای ما می‌ماند، اما فعلاً از یک تا یک هزار و ۵۰۰ بیشتر نمی‌ماند. فروشات فقط در همین روزهای جمعه است و بس.»

عبدالمتین، یکی دیگر از دست‌فروشان در تخت استالف است. او در این مکان تاریخی و تفریحی ماست و میوه می‌فروشد. متین دلیل رکود کاروبارشان را وضعیت بد اقتصادی مردم عنوان می‌کند. وی می‌گوید که هرچند حضور بازدیدکننده‌گان تخت استالف اخیراً افزایش یافته، اما این افراد پول کافی برای خرید محصولات باشندگان ولسوالی استالف ندارند. او می‌گوید: «حضور

مردم از ولایت‌های دیگر کشور در تخت استالف بیشتر شده است؛ اما کسی مثل گذشته‌ها پول زیاد ندارد که محصولات ما را به قیمت مناسب بخرد. فقط به بسیار مشکل و به اندازه مصرف‌شان میوه‌جات خریداری می‌کنند و بس. در سال‌های پیش اگر بیست سیر می‌فروختیم، حالا پنج سیر می‌فروشیم. فعلاً چیزی را که می‌بینی (آلوبالو، گیلاس، شفتالو و ماست) تمامش از محصولات منطقه ما است.»

از سویی هم، شماری از بازدیدکننده‌گان تخت استالف می‌گویند که به دلیل آب و هوای مناسب و منظره زیبای این مکان تفریحی، به این‌جا آمده‌اند. آنان می‌گویند که هرچند در وضعیت اقتصادی خوبی به سر نمی‌برند، اما دست‌کم برای لحظه‌ای فراموش کردن وضعیت جاری کشور، به مکان‌های تفریحی سفر می‌کنند.

مقصودیار، یکی از باشندگان ولایت ننگرهار که با خانواده‌اش به ولسوالی استالف سفر کرده است، از طالبان خواستار حفظ مکان‌های تاریخی و تفریحی است. وی تصریح می‌کند: «مکان‌های تاریخی و تفریحی نشان‌دهنده هویت ما است و طالبان باید در حفظ و نگهداری آن تلاش جدی کنند.» عبدالوهاب، یکی از دیگر از بازدیدکننده‌گان می‌گوید: «من خودم از کابل هستم، همراه دوستان تخاری‌ام به

استالف آمده‌ام. وضعیت اقتصادی ما خراب است، اما به خاطر فراموش کردن لحظه‌ای از درد و غصه، به این مکان آمده‌ایم. نمی‌شود که به خاطر وضعیت بد اقتصادی بالای روح و روان ما فشار وارد کنیم. برای هر فرد جامعه ما نیاز است که تفریح برود.»

بازدیدکننده‌گان تخت استالف در حالی بر حفظ مکان‌های تاریخی و تفریحی تأکید می‌کنند که ولسوالی استالف در سال‌های نخست حاکمیت طالبان توسط این گروه به آتش کشیده شد و ویرانی‌های زیادی را متقبل شد. استالف بیشتر به خاطر هوای خوب در تابستان، میله‌جای مردم کابل و دیگر شهرها است؛ اما نبود امکانات رفاهی در این منطقه یک مشکل جدی برای صنعت گردشگری این منطقه محسوب می‌شود.

با این حال، هتل تخت استالف که در پایان دهه شصت مهمان‌خانه‌ای برای جهانگردان و شاهان پیشین بود، پس از سه دهه ویرانی در سال ۱۳۹۹ به ارزش ۷۷.۷ میلیون افغانی از سوی حکومت پیشین بازسازی شد. برای ساخت این هتل، ابتدا با نقشه‌ای از انگلستان از دوره شاه امان‌الله اقدام شد، اما در دوره ظاهر شاه بر همواری‌ای در دامنه کوهی ساخته شد که در میان مردم تخت استالف نام داشت. به همین علت، بر این هتل نیز نام تخت استالف گذاشته شد.

ادغام شمال غربی افغانستان در امپراتوری انگلیس:

تجربه کنترل غیرمستقیم از طریق ایجاد مرزهای امپراتوری انگلیس (۱۸۸۴ - ۱۸۸۷)

برای حکومت انگلیس، اولویت تصمیم در مورد چگونگی برخورد با ترسیم مرزهای شمالی افغانستان در واقع اطمینان از تعمیم کنترل موثر امیر بود. در اگست ۱۸۸۳ وزیر خارجه هند بریتانوی (ایرل کمبرلی) در یادداشتی به حکومت در کلکته خواستار نظرش در مورد اقدامات واضح جهت اطمینان از قرا، و قبایلی شد که امیر بالای آن‌ها به شکل موثر تعمیم کنترل می‌تواند.

انجام دهد. بناً جهت جلوگیری از «واگذاری عملی شمال غرب افغانستان به مناطق تحت نفوذ روسیه و مالکیت آینده این کشور بالای آن»، حکومت هند بریتانوی از به خدمت گرفتن امیر به عنوان دولت ساز دست‌نشانده (اجنت) باید حمایت کند. در جریان جنگ دوم افغان - انگلیس، مقام‌های انگلیس مقیم کابل سعی و تلاش‌شان را جهت گسترش نفوذ به سمت هرات و ترکستان از طریق حکام مزدبگیر محلی که به وسیله حلقات مورد حمایت انگلیس پشتی‌بانی می‌شدند، آغاز کرده بودند. حالا، به عین شکل، عبدالرحمان خان جهت حفظ مناطق جدید که به کمیشنران انگلیس اجازه می‌داد تا حاکمیت افغان را در امتداد مرزهای مورد منازعه تبارز داده و مدعی این مناطق برای حکومت کابل شوند، تشویق و ترغیب می‌گردید.

اشغال اراضی جدید در امتداد دریای مرغاب توسط حکومت کابل، مباحثی در مورد شکل حاکمیتی که امیر آن را بالای مردم اعمال می‌کرد، برانگیخت. از نظر حکومت هند بریتانوی، مهم‌ترین مانع در راه تعمیم حکم نامحدود امیر در مناطق مورد منازعه با روسیه، وجود مراکز قدرت و لایه‌های اداره بود. در دسامبر ۱۸۸۴، لمزدن به وزیر امور خارجه (ایرل گرنول) نوشت:

مشکل اداره را می‌توان با این واقعیت درک کرد که یلتاش خان، بزرگ جمشیدی، در بهار ۱۸۸۴ توسط والی هرات به‌عنوان والی پنجاه تعیین گردید، اما این انتخاب مورد تایید امیر قرار نگرفت. او برادر کوچک‌تر وی امین‌الله خان را جای‌گزین وی ساخت. متعاقباً این امر نه تنها تعامل والی موجود با برادر بزرگ‌ترش، که حتا با والی هرات را با چالش مواجه ساخت. در حالی که موقتاً صلاحیت خاص به جنرال غوث‌الدین جهت پیش‌برد یک سلسله امور مربوط به قریه‌جات تفویض شد، مجزای تمام این صلاحیت‌ها و در میان تمام این صلاحیت‌های درهم و پیچیده، قاضی سعدالدین اصرار بر قبولی حرف و تقرر وی در اداره آینده داشت.

ادغام این مناطق مباحثی در مورد تقسیم وظایف اداری در منطقه و مشکلات ساختار پیچیده و مبهم اداری، حکومت‌داری در منطقه را متاثر ساخته بود. این امر حتا میزان تغییراتی که حکومت کابل در حکومت‌داری محلی می‌توانست ایجاد کند را زیر سوال برد.

در این زمان، حکومت کابل شکل جدیدی از اداره را معرفی کرد که حکومت‌داری محلی سابق را منقطع می‌ساخت. در جریان تدارک برای حکومت پنجاه، تعییناتی که توسط والی هرات انجام شده بود، با تعیینات امیر که اصرار بر معرفی اشخاص جدید مشخصاً جنرال غوث‌الدین خان و قاضی سعدالدین داشت، تصادم پیدا کرد. قاضی سعدالدین، به‌طور خاص، نقش قاضی انگلیس در زمان اشغال قندهار بین ۱۸۷۹ و ۱۸۸۱ را بازی کرده و بعداً توسط حکومت کابل به‌عنوان نماینده در کمیسون بنادر استخدام شد.

متعاقباً، در ۱۸۸۷ توسط عبدالرحمان خان به‌عنوان والی هرات تعیین گردید. جنرال غوث‌الدین خان متعاقباً به‌عنوان شخص کلیدی مأمور اسکان قبایل پشتون (مشخصاً غلزایی‌ها و درانی‌ها) در حواشی مرز میمنه در امتداد پروسه تعیین مرزها، شد. بعد از ختم تعیین مرزها، جنرال به‌عنوان والی بالامرغاب، جایی که به‌عنوان یک بخش‌داری (ولسوالی) دیگر تحت اداره کابل شد، تعیین گردید. در آن‌جا، بعضی ساحات اداره برای وی از جانب والی هرات و یولتاش خان، که از جانب مقام‌های انگلیس به‌عنوان بزرگ جمشیدی شناخته می‌شد، در نظر گرفته شد. نیاز برای تشخیص ادعای غیرمنقسم بالای مناطق مورد منازعه تغییر در ساختار سیاست و اداره را تسریع کرد. مأموران انگلیس حاکمیت منطقه‌ای را جهت ایجاد اصلاح اداره در مناطق به دست آمده که تحت کنترل مستقیم حکومت کابل قرار داشت، هدایت می‌کردند.

که اسناد (مورخان) تا حال در تشخیص آن ناکام بوده‌اند. در عوض، این اشغال در حکم تصمیم مستقل امیر و جنرال‌هایش تلقی می‌شد یا این‌که مستقیماً به حضور کمیسون ارتباط نداشته است. در حالی که، مقام‌های انگلیس نقش قاطع در حرکت نیروهای افغان داشتند. در سپتامبر ۱۸۸۴ امیر نیروهایش را از بالامرغاب به مورچاق و بعداً دریای مرغاب جهت آماده‌گی برای دفاع از منطقه فرستاد. در دسامبر ۱۸۸۴ پیتر لامبسن، کسی که رهبری ایجاد کمیسون بنادر در اکتوبر ۱۸۸۴ را برعهده داشت، به امیر نوشت و در مورد «اقدام بزرگی که توسط شما در مورد احیا و یک‌جا کردن دره‌های کشک و مرغاب و تحقق و یک‌جا کردن سرخس ترکمن که تحت حکومت شما دوام‌دار باشد» تبریک گفت. لمزدن مشخص ساخت که چون سرخس در پنجاه، در این زمان تحت حاکمیت کابل، که احتمالاً توسط مقام‌های ارشد روس جهت یک‌جایی با هم‌قطارانش در یلتن یا حتا اگر خواسته باشد با حکومت کابل توسط یک نیروی خارجی یک‌جا شود (...)، او به امیر پیشنهاد می‌کند که بالای مردم ترکمن پنجاه خصوصاً در حال حاضر که دیگر قبایل ترکمن‌های همسایه از هر نوع محدودیت توسط حکومت روسیه آزاد گشته‌اند، فقط حکمرانی کند.

پیش از حادثه پنجاه، انگلیس‌ها قویاً علاقه‌مند ترسیم مرز افغان - روس در شمال آن موقعیت بود. از دید لمزدن «اگر اعلی‌حضرت حکومت بخواهند که یک‌پارچه‌گی افغانستان را با تحدید حدود مرزها حفظ کنند، کاملاً ضروری است که روسیه نباید از مرز طبیعی دشت بین ذوالفقار در غرب و آمو در شمال شرق پا فراتر بنهد. از آن‌جایی که کنترل روسیه بالای قبایل ترکمن به حد کافی قوی نبوده تا وی را قادر به تعمیم شرایتش سازد، به امیر باید اجازه داده شود تا اقدامات مقتضی که حافظ حقوقش باشد،

حتا متناقض سیاسی مساعد ساخت. هرچند، از طریق تعیین مرز امکان برای نخیه‌گان محلی و گروه‌های نژادی جهت ایجاد اتحاد بین ادارات محلی نمی‌توانست مانند سابق دوام بیاورد. حال، تطبیق ایده حاکمیت مطلقه، روابط چندلایه اربابی را متوقف می‌کرد. در تعیین مرزها، وجود محسوس زمین‌های زراعتی و مسکن‌گزینی دایمی همراه با نشانه‌های دیگر زنده‌گی ثابت نسبت به زنده‌گی کوچ‌گری، معیاری مهم برای قضاوت در مورد زمین بود. در بیش از یک بار، مقام‌های انگلیس از مقام‌های افغان خواستار ارایه اسناد و ثبوت در مورد به‌عنوان مثال علفچرها شدند. قاضی سعدالدین، اتشه افغان در کمیسون، گزارش کرد که «به وی گفته شده از پیام‌های مخفی (شفر) مدارکی که نشان دهد ظرف سه تا چهار سال گذشته ایشان تا چه حد گله‌شان را به «چول» برده‌اند، گزارش تهیه کند.» متعاقباً، اسناد در مورد چراگاه اندخوی و کیله والی که خواسته شده بود، به کمیشنران انگلیس فرستاده شد. مأموران افغان اسنادی را از باشندگان ساحه جهت ابراز حق‌شان به زمین بر مبنای قوانین قدیمی و مالکیت فعلی، جمع‌آوری کردند و به امیر و نماینده‌گان انگلیس فرستادند.

در عین حال، مأموران افغان از جانب انگلیس برای تعیین موقعیت جغرافیایی مناطقی که در توافقات انگلیس - روس ۱۸۷۳ شامل بود (اولین تلاش جهت توافق روی تعیین بنادر در این منطقه) بدون حتا درک هماهنگی‌های دقیق، استفاده شدند. مطابق به گزارش قاضی:

به ما گفته شد (... مناطق، زیارتگاه، یا قصبه و تپه‌ای که به نام خواجه صالح در قسمت پایینی «خامی‌آب» در قسمت چپ کرانه دریای (آمو) و یا در کرانه راست و یا اگر امکان نداشت، این امر باید ثابت شود که تمام خامی‌آب در قریه خواجه‌سالار یک‌جا گردیده و این‌که تمام قریه خواجه‌سالار نامیده می‌شود را کشف کنیم. مأموران افغان از جانب انگلیس به‌عنوان میانجی جهت دستیابی به مردم محل و جمع‌آوری معلومات در مورد موقف دقیق و محدوده گروه‌های نژادی، که مبنای ادعای افغان‌ها بالای سرزمین بود، استخدام شدند. قاضی سعدالدین به‌طور مثال، والی هرات (امین‌الله خان) را نسبت به اوامر انگلیس توصیه کرد تا در مورد این‌که چه تعداد ترکمن‌های پنجاه در کیله والی جای‌گزین شده‌اند، معلومات جمع‌آوری کند؛ معلوماتی که بعداً باید به جوزف ریدزوی، کمیشنر انگلیس فرستاده می‌شد. در این پروسه، حکام افغان در تطبیق معیار اراضی و تفریق اجتماعی مرزبندی آموزش داده می‌شدند.

زمانی که نیروهای روس به سمت مرو در حرکت بوده و نهایتاً شهر را در ماه فبروری ۱۸۸۴ تصرف کردند، حکومت کابل با توصیه انگلیس جهت اشغال بادغیس و پنجاه به آن سمت عازم شد. نقش کمیشنران انگلیس در اشغال پنجاه توسط نیروهای افغان موضوعی است

- ◆ نویسنده: فرانسسکا فولی
- ◆ مترجم: سخی محمدی
- ◆ منبع: ژورنال مطبوعه دانشگاه ادنبرگ
- ◆ بخش دوم

مهندسی دولت‌سازی افغانستان؛ حاکمیت انحصاری و ارباب - رعیتی در ترسیم مرزهای امپریالیستی

مرزبندی در میمنه، تصور و شکل حاکمیت و اقتداری که توسط حکومت افغان بالای سرزمینی که در حال تبدیل شدن به بخشی از دولت افغان بود را با هم پیوند داد. کمیسون بنادر، بیش از هر نوع اعانه و امکاناتی که توسط حکومت هند بریتانوی به امیرهای افغانستان جهت تثبیت حاکمیت‌شان پرداخته می‌شد، امیر را قاطعانه به تعمیم اقتدار مستقیم و نزدیک در این مناطق وادار می‌کرد. خلاف محدودسازی قبلی بنادر تحت رهبری انگلیس، مانند ترسیم بنادر افغان - فارس در سال ۱۸۷۰ - ۷۲، در میمنه معرفی و «بومی‌سازی» (با هنجارهای غربی دولت‌داری) به‌شکل آشکار در تضاد با معیار نژادشناسی قرار داشت. در عین حال، ادعای ارضی بین افغانستان و روسیه بر مبنای توزیع اراضی گروه‌های قومی و نژادی که در امتداد مرز زنده‌گی می‌کردند، داوری می‌شد.

برای حکومت انگلیس، اولویت تصمیم در مورد چگونگی برخورد با ترسیم مرزهای شمالی افغانستان در واقع اطمینان از تعمیم کنترل موثر امیر بود. در اگست ۱۸۸۳ وزیر خارجه هند بریتانوی (ایرل کمبرلی) در یادداشتی به حکومت در کلکته خواستار نظرش در مورد اقدامات واضح جهت اطمینان از قراء و قبایلی شد که امیر بالای آن‌ها به‌شکل موثر تعمیم کنترل می‌تواند. مقام‌های انگلیس نگران طرز اداره در شمال هرات بودند که نمی‌شد تضمینی برای وفاداری‌شان به کابل در امر تعمیم قدرت امیر - چیزی که امیر باید بالای آن حاکمیت خود را تحمیل می‌کرد - گرفت. وضعیت نامعلوم روابط بین قبایل محلی و حکومت کابل در محراق توجه (هند بریتانوی) قرار داشت. خصوصاً شمولیت قبایل ترکمن در داخل مرزهای افغانستان و نیاز بعدی در مورد پیوندشان، به قول راولسون «منبع ضعیف شکست‌ناپذیر، خشم و خطر» برای امیر بود. در ترسیم این بنادر، مساله حاکمیت امیر در مرکز بحث و مباحث بین انگلیس و روس‌ها قرار داشت. کنترل نامحدود توسط افغانستان، که انا قابل تشخیص نبود، توسط کمیسون بنادر به‌شکل جدی تقییب شد.

قبل بر این در ترسیم مرز شمال شرق فارس در سال ۱۸۸۳، مساله حاکمیت در منطقه بین هری‌رود و دریای مرغاب توسط آ.راف. تامسون، اتشه انگلیس در تهران، مطرح شد. به نظر او، جهت رفع ادعای بعدی ارضی در ساحه توسط روسیه، امیر باید: زمانی که روس‌ها در بعضی فواصل از مرزهای وی قرار دارند، بعضی اقدامات جهت ایجاد حاکمیت خویش بالای تمام ساحات بین دریاهای هری‌رود و مرغاب انجام دهد؛ مناطقی که قبل از این تحت تسلط افغان‌ها قرار داشته و یا این‌که افغان‌ها حالا صرف بالای آن ادعا دارند. قریه‌جات قسمت راست دریای هری‌رود که شامل سرزمین افغان نبوده و یا عملاً تحت تسلط افغان‌ها قرار نداشته، بدون شک به‌تدریج توسط روس‌ها اشغال خواهد شد.

چون حاکمیت بالای این اراضی به‌شکل واضح تعریف نشده بود، تامسون بر ادامه شکل‌دهی حاکمیت مشهود افغان‌ها بالای این مناطق تاکید داشت. از نظر تاریخی، کنترل کابل بالای این مناطق ضعیف و متناوب بود. در سال‌های ۱۸۸۰، در مناطق شمال غربی افغانستان تعمیم قدرت حکومت کابل ضعیف و اکثراً دور از دسترس بود؛ چیزی که زمینه را برای دعاوی متفاوت و

✚

مرزبندی در میمنه، تصور و شکل حاکمیت و اقتداری که توسط حکومت افغان بالای سرزمینی که در حال تبدیل شدن به بخشی از دولت افغان بود را با هم پیوند داد. کمیسون بنادر، بیش از هر نوع اعانه و امکاناتی که توسط حکومت هند بریتانوی به امیرهای افغانستان جهت تثبیت حاکمیت‌شان پرداخته می‌شد، امیر را قاطعانه به تعمیم اقتدار مستقیم و نزدیک در این مناطق وادار می‌کرد.

متخصصان آزمایشگاه بین‌المللی بشقاب‌پرنده در فوکوشیما، ژاپن، بیش از ۴۵۰ مدرک را مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که چهار مورد آن‌ها به احتمال بسیار زیاد ممکن است بشقاب‌پرنده باشند. براساس گزارش رسانه‌های جاپانی، محققان نمی‌توانند به‌طور قطعی بگویند که بشقاب‌پرنده چیست، اما با قضاوت براساس ویژه‌گی‌های پرواز آن‌ها، این وسایل نقلیه به احتمال زیاد از اعماق فضا می‌آیند. این در حالی است که علاقه به تحقیق در مورد بشقاب‌پرنده‌ها در سراسر جهان رو به افزایش است و اداره ملی هوانوردی و فضایی ایالات متحده (ناسا) در میان نهادهایی است که تحقیقات خود در این مورد را آغاز کرده‌اند.

نگرانی ناتو از پیشرفت‌های نظامی و سایبری چین؛

سران ناتو امروز در مادرید جمع می‌شوند

متحدان ناتو در مادرید اسپانیا گرد هم آمده‌اند تا در مورد نگرانی‌ها از پیشرفت نظامی چین و قابلیت‌های سایبری این کشور با هم گفت‌وگو کنند. دبیر کل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی در شهر مادرید اسپانیا، روز سه‌شنبه، ۲۸ جون، به فایننشال تایمز گفته است که انتظار دارد، متحدان با زبان روشن در مورد چین صحبت کنند، زیرا پکن قرار است چالشی برای منافع، امنیت و ارزش‌های آنان باشد. در نشست مادرید، رهبران ۳۰ کشور عضو ناتو در مورد چگونگی تعادل تهدید فزاینده ناشی از پیشرفت‌های نظامی چین و قابلیت‌های جدید سایبری، و همچنین بحران‌های جهانی از جمله نگرانی‌های تأمین غذا و

روسیه و کانادا تحریم‌های دوجانبه را برهم‌دیگر وضع کردند

روسیه و کانادا در دو اقدام جداگانه، برخی تحریم‌ها را در برابر هم اعمال کردند. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک به نقل از بیانیه نخست‌وزیر کانادا، این کشور روز دوشنبه، ۲۷ جون، اعلام کرد که شش فرد و ۴۶ نهاد مرتبط با بخش دفاعی روسیه را تحریم می‌کند. در همین حال اسپوتنیک در خبرنامه جداگانه‌ای به نقل از بیانیه وزارت خارجه روسیه گزارش داده که روسیه نیز تحریم‌هایی را علیه ۴۳ شهروند کانادایی اعمال کرده است. در بیانیه صادره از سوی دفتر جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، آمده است: «اوتوا صادرات برخی فناوری‌های پیش‌رفته به روسیه از جمله کمپیوترهای کوانتومی و تجهیزات پیش‌رفته را نیز ممنوع کرده است.» فهرست سیاه تحریم‌های روسیه شامل رئیس سابق بانک مرکزی کانادا، مارک کارنی، معاون وزیر منابع طبیعی کانادا، جان هانافورد و تعدادی دیگر از مقام‌های کانادایی می‌شود. بیانیه دفتر نخست‌وزیر کانادا اضافه می‌کند که کانادا همچنان ۱۳ فرد و دو نهاد بلاروسی و ۱۵ اوکراینی را نیز در فهرست تحریم‌های خود قرار داده است. اعمال تحریم‌های دوجانبه روسیه و کانادا بر یک‌دیگر در حالی انجام می‌شود که تنش‌ها میان روسیه و کشورهای غربی در چند روز اخیر شدت گرفته است.

لایحه سقط جنین در امریکا؛

جمهوری خواهان موافق، دموکرات‌ها مخالف اند

در حالی که بحث سقط جنین در امریکا و برخی از کشورهای دیگر جهان به یک موضوع داغ و بزرگ اجتماعی مبدل شده و اعتراضات گسترده‌ای را نیز در پی داشته است، رییس مجلس نماینده‌گان امریکا از دو قطبی شدن اعضای این مجلس در این خصوص خبر می‌دهد.

ناتسی پلوسی، رییس مجلس نماینده‌گان امریکا روز سه‌شنبه، ۲۸ جون، در تویییتی گفته است که اعضای این مجلس در موضوع سقط جنین به دو گروه تقسیم شده‌اند. به گفته خانم پلوسی، اعضای جمهوری خواه مجلس نماینده‌گان امریکا با لایحه سقط جنین مخالف هستند و خواستار جرم‌نگاری آن در سراسر این کشور اند. رییس مجلس نماینده‌گان امریکا گفته است که جمهوری خواهان در ایالت‌های این کشور، داکتران را به لحاظ ارائه مشورت‌های باروری برای زنان به منظور ختم آن، تهدید می‌کنند.

حمله موشکی روسیه بر کرمنچوک؛

زلنسکی: امریکا روسیه را کشور حامی تروریسم اعلام کند

پس از حمله مرگبار موشکی روسیه بر یک مرکز خرید به نام کرمنچوک در اوکراین، ولادیمیر زلنسکی، رییس جمهور اوکراین بار دیگر از جو بایدن، رییس جمهور امریکا خواسته است که روسیه را کشور حامی تروریسم اعلام کند.

واشنگتن پست روز سه‌شنبه، ۲۸ جون، در گزارشی گفته است که در حمله موشکی روز گذشته بر مرکز خرید کرمنچوک در اوکراین دست کم ۱۸ غیرنظامی کشته شدند.

این حمله سبب شده است که شورای امنیت سازمان ملل متحد روز سه شنبه تشکیل جلسه دهد.

ولادیمیر زلنسکی گفته است که نیروهای روسیه قصد این مرکز خرید را هدف قرار داده‌اند.

وزارت دفاع روسیه اما گفته است، انبار سلاح و مهماتی را که اوکراین از غرب تحویل گرفته بود، در کرمنچوک هدف قرار داده‌اند.

گفته می‌شود که ۳۶ تن پس از این حمله ناپدید شده‌اند و تیم‌های نجات هنوز موفق نشده‌اند آن‌ها را پیدا کنند.

پوتین وارد تاجیکستان شد

ولادیمیر پوتین، رییس جمهور روسیه، روز سه‌شنبه، ۲۸ جون، در یک سفر کاری، وارد دوشنبه، پایتخت تاجیکستان شد.

براساس گزارش رسانه‌های تاجیکستانی، آقای پوتین در میدان هوایی بین‌المللی دوشنبه، از سوی امام‌علی رحمان، رییس جمهور تاجیکستان، مورد استقبال قرار گرفته است.

دفتر مطبوعاتی ریاست جمهوری تاجیکستان گفته که آقای پوتین با همتای تاجیکش پشت درهای بسته گفت‌وگو خواهند کرد.

قرار است رییس جمهور روسیه پس از این دیدار، برای شرکت در نشست رهبران کشورهای ساحلی دریای خزر به عشق‌آباد ترکمنستان سفر کند.